

LỄ THẬT TIN LÀNH CỦA NƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI
Phần 2 - Quyền phép của Tin-Lành Nước Đức Chúa Trời.
Bài 1 - Tin-Lành là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu chuộc mọi người tin.

Định nghĩa về hai chữ **Tin-Lành** theo ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, là ngôn ngữ nguyên thủy của loài người và là ngôn ngữ chính của dân Y-sơ-ra-ên, (dân Y-sơ-ra-ên là người Hê-bơ-rơ), là ngôn ngữ đã được Đức Giê-hô-va dùng ngón tay của Ngài để viết mười điều răn trên hai bảng đá và trao cho Môi-se, cùng được dùng để chép toàn bộ Kinh-Thánh phần Cựu ước, thì hai chữ **Tin-Lành - good^{H1319} tidings^{H1319}**, đó là chữ **בשור-basar**, số 1319 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thông tin chứa đựng tin tốt lành, mang tin tức tốt lành, đem tin tốt lành, giảng ra tin tốt lành, công bố tin tốt lành, loan báo tin tốt lành, tin tốt lành được rao giảng*;

Toàn bộ Kinh-Thánh phần Cựu ước, chữ **Tin-Lành - good tidings^{H1319}** này được chép xuống 9 (chín) lần, nhưng không phải hết thấy 9 lần đó đều nói về Tin-Lành, liên quan đến sự cứu chuộc loài người, mà chỉ có 5 (năm) trong số 9 lần đó là chép Lời Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với các tiên tri của Ngài, để truyền lại cho dân Y-sơ-ra-ên, là nói về Tin-Lành cứu chuộc loài người mà thôi. 5 (năm) lần đó là:

Ê-sai 40:9: Ai rao tin lành (*good tidings^{H1319}*) cho Si-ôn, hãy lên trên núi cao! Ai rao tin lành cho Giê-ru-sa-lem, hãy ra sức cất tiếng lên! Hãy cất tiếng lên, đừng sợ! Hãy bảo các thành của Giu-đa rằng: Đức Chúa Trời của các người đây!

Ê-sai 41:27: Ấy chính ta đã phán trước nhất cùng Si-ôn rằng: Này, chúng nó đây! Ta sẽ sai một kẻ báo tin lành (*good tidings^{H1319}*) đến Giê-ru-sa-lem.

Ê-sai 52:7: Những kẻ đem tin tốt (*good tidings^{H1319}*), rao sự bình an, đem tin tốt (*good tidings^{H1319}*) về phước lành, rao sự cứu chuộc, bảo Si-ôn rằng: Đức Chúa Trời người trị vì, chân của những kẻ ấy trên các núi xinh đẹp là đường nào!

Ê-sai 61:1: Thần của Chúa Giê-hô-va ngự trên ta; vì Đức Giê-hô-va đã xức dầu cho ta, đặt giảng tin lành (*good tidings^{H1319}*) cho kẻ khiêm nhường. Ngài đã sai ta đến đặt rịt những kẻ vỡ lòng, đặt rao cho kẻ phu tù được tự do, kẻ bị cầm tù được ra khỏi ngục;

Na-hum 1:15: Này, trên các núi có chân của kẻ đem tin lành (*good tidings^{H1319}*) và rao sự bình an! Hỡi Giu-đa, người khá giữ kỷ lễ mình, và trả sự hứa nguyện mình; vì kẻ gian ác về sau chẳng đi qua giữa người nữa, nó sẽ bị diệt sạch.

Các chữ **tin lành - good tidings^{H1319}** trên, đó là chữ **בשור - basar**, số 1319 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thông tin chứa đựng tin tức tốt lành, mang tin tức tốt lành, đem tin tốt lành, giảng ra tin tốt lành, công bố tin tốt lành, loan báo tin tốt lành, tin tốt lành được rao giảng*;

Trong phần Kinh-Thánh Tân-ước, hai chữ **Tin Lành** được chép (trong bản dịch tiếng Việt) chép xuống là 124 lần (một trăm hai mươi bốn lần) nhưng thật sự chỉ có 98 lần là dịch đúng nghĩa theo bản gốc tiếng Hy-lạp với chữ **the gospel^{G2098} εὐαγγέλιον** - và 2 lần (hai lần) dịch theo gốc tiếng Hê-bơ-rơ - **glad^{G2097} tidings^{G2097}** (*good tidings^{H1319}*) mà thôi.

Lời Đức Chúa Trời đã tỏ cho chúng ta biết rằng, không phải chỉ có hai chữ Tin-Lành được chép thành văn tự của Kinh-Thánh thì mới mang ý nghĩa Tin-Lành, nhưng là hết thấy các Lời đã ra từ miệng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, đều là Tin-Lành cho loài người trên đất này, như Lời Chúa đã chép rằng:

Giăng 1:4-5: Trong Ngài (*Đức Chúa Jêsus Christ - Lời Đức Chúa Trời*) có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng.

Khi chúng ta nói, khi chúng ta công bố, khi chúng ta rao giảng Lời Đức Chúa Trời, ấy là chúng ta đang rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời vậy, nhưng không phải hết thấy mọi người nghe Lời Đức Chúa Trời thì đều có thể hiểu được rằng, Lời Đức Chúa Trời chính là Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, vì thế cho nên chúng ta, là những người được Chúa chỉ định chức vụ rao giảng Tin-Lành, phải sử dụng nguyên tắc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán dạy, hầu cho những người nghe lời chúng ta rao giảng đó, sẽ hiểu được.

Ê-sai 28:1-29: Khốn thay cho mảo triều thiên kiêu ngạo của những bợm rượu Ép-ra-im, khốn thay cho hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ của những người say rượu? Này, từ nơi Chúa có một người mạnh và có quyền, giống như cơn bão mưa đá, như trận gió phá hại, như nước lớn vỡ bờ. Người sẽ lấy tay ném cả xuống đất. Mảo triều thiên kiêu ngạo của những bợm rượu Ép-

ra-im sẽ bị giày đạp dưới chân. Cái hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ, cũng sẽ giống như trái vả chín trước mùa hè: người ta thấy nó, vừa mới vào tay thì đã nứt. Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ trở nên mao triệu thiên chói sáng và mao miện rực rỡ của dân sót Ngài; sẽ trở nên thần công chánh cho kẻ ngồi trên tòa xét đoán, và sức mạnh cho những kẻ đuổi giặc nơi cửa thành. Song những kẻ ấy cũng choáng váng vì rượu, xiêu tó vì các thứ rượu mạnh. Thấy tế lễ và đáng tiên tri đều choáng váng vì rượu mạnh, bị rượu nứt đi, nhân các thứ rượu mạnh mà xoàng ba; xem sự hiện thấy thì cất nghĩa sai, xử kiện thì vấp ngã; mưa ra ô uest đầy bàn tiệc, chẳng có chỗ nào sạch! Vậy người sẽ dạy khôn cho ai, và khiến ai hiểu sự dạy dỗ mình? Có phải là dạy cho những trẻ con thôi bú, mới lìa khỏi vú chẳng? Vì, với họ phải giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia! Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Đây là lúc mát mẻ cho các người. Thế mà họ chẳng chịu nghe. Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt! Vậy nên, hỡi các người là những người ngạo mạn, cai trị dân này ở Giê-ru-sa-lem, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va. Vì các người nói rằng: Chúng ta đã kết ước với sự chết, và giao ước cùng nơi âm phủ. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, sẽ chẳng chạm đến ta đâu. Chúng ta lấy sự nói dối làm nơi nương náu, sự gian lận làm nơi ẩn mình. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, là nền bền vững; ai tin sẽ chẳng gấp rút. Ta sẽ lấy sự chánh trực làm dây đo, sự công bình làm chuẩn mực; mưa đá sẽ hủy diệt nơi ẩn náu bằng sự nói dối, nước sẽ ngập chỗ nương náu. Bấy giờ ước các người kết với sự chết sẽ phé đi, ước các người giao cùng nơi âm phủ sẽ không đứng được. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, các người đều bị giày đạp. Mỗi lần tai nạn trải qua, sẽ bắt lấy các người, vì nó trải qua mọi buổi sớm mai, ngày và đêm; chỉ có sự kính sợ làm cho các người hiểu biết lời dạy ấy. Giường ngắn quá không thể đuổi mình; mền hẹp quá không thể quấn mình. Vì Đức Giê-hô-va sẽ dấy lên như ở núi Phê-ra-xim; Ngài nổi giận như tại trũng Ga-ba-ôn, đặt làm việc Ngài, là việc khác thường, và làm công Ngài, là công lạ lùng. Vậy bây giờ, đừng khinh lờn nữa, e dấy trời càng buộc chặt các người chẳng; vì ta có nghe từ nơi Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, lệnh truyền hủy diệt cả đất. Hãy lắng tai, nghe tiếng ta; hãy để ý, nghe lời ta! Kẻ cày để gieo, há hằng ngày cứ cày luôn sao? Há chẳng vỡ đất và bừa hay sao? Khi đã bừa bằng mặt đất rồi, há chẳng vãi tiểu hồi, gieo đại hồi ư? Há chẳng tủa lúa mì nơi rãnh, mạch nha nơi đã cắm dấu, và đại mạch trên bờ ư? Ấy là Đức Chúa Trời dạy và bảo nó cách phải làm. Vì người ta chẳng dùng trái lẩn mà nghiền tiểu hồi (*cây rau thì là xanh*), cũng chẳng cho bánh xe lăn trên đại hồi (*cây rau thì là đen*); nhưng tiểu hồi thì đập bằng cái que, đại hồi thì đập bằng cái lê (*cái gậy*). Người ta vẫn xay lúa mì; nhưng chẳng đập luôn, dầu cho hạt thóc qua dưới bánh xe hoặc chân ngựa, song không giập nát. Điều đó cũng ra bởi Đức Giê-hô-va vạn quân, mưu Ngài lạ lùng, sự khôn ngoan Ngài tốt lành.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng tiên tri Ê-sai (740 B.C. - 618 B.C.) để cảnh báo hết thảy những người sẽ được Ngài gọi làm người rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, nhận biết rằng, vì những người mà Đức Giê-Hô-Va đã gọi là **bọn rượu Ép-ra-im**, là **những người say rượu**, là những người được gọi là **thầy tế lễ và đáng tiên tri đều choáng váng vì rượu mạnh, bị rượu nứt đi, nhân các thứ rượu mạnh mà xoàng ba**; xem sự hiện thấy thì cất nghĩa sai, xử kiện thì vấp ngã; mưa ra ô uest đầy bàn tiệc, chẳng có chỗ nào sạch, tức là những người theo luật định mà được giữ chức vụ thầy tế lễ, tức là những người có trách nhiệm giảng dạy luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân Giu-đa tại thành Giê-ru-sa-lem, nhưng những người đó đã trở thành những kẻ tham ăn uống, nghiện rượu, tức là những người đã bỏ qua các mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va về sự phải tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời và dạy dân Y-sơ-ra-ên tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, thay vào đó là họ chỉ chú ý vào các kỳ lễ cùng các thủ tục dâng của tế lễ chuộc tội theo luật pháp đã định mà thôi. Vì cố các thầy tế lễ đã không giữ mình cho được thánh sạch trước các tiêu chuẩn của Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho họ, nên các thủ tục của luật pháp dù có được thi hành, thì tội lỗi của người ta cũng không được bôi xóa, vì sự ô-uest của những người giữ chức tế lễ. Những người mạo danh là tiên tri trong dân Giu-đa cũng vậy, họ không được Đức Giê-Hô-Va chỉ định làm tiên tri, nhưng bọn người đó đã nói tiên tri theo lòng riêng mình, theo ý muốn của xác thịt người ta mà bọn người đó nói tiên tri,

để nhận được của tế lễ từ những người đó. Những sự gian dối của bọn người chiếm giữ các chức vụ đó đã khiến cho quyền lực của ma quỷ hợp pháp đồn luỹ và cầm buộc tuyển dân của Đức Chúa Trời, khiến cho họ không thể hiểu được chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời và vì không hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời nên ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi tâm linh họ bị tàn lụi, thay vì tin cậy nơi Danh Đức Giê-Hô-Va, thì người Giu-đa lại trở thành dân cứng lòng, vô tín trước các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép rằng: **Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân nầy. Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Nầy là lúc mát mẻ cho các người. Thế mà họ chẳng chịu nghe.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng hay thương xót, đã quyết định sai Con một Ngài vào thế gian này để cứu chuộc dân Ngài: **Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ trở nên mào triều thiên chói sáng và mào miện rực rỡ của dân sót Ngài; sẽ trở nên thần công chánh cho kẻ ngồi trên tòa xét đoán, và sức mạnh cho những kẻ đuổi giặc nơi cửa thành.**

Trong ngày đó, tức là ngày của Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, sẽ thi hành chức vụ Thầy tế lễ thượng phẩm đời đời Theo Ban Mên-chi-xê-đéc, nghĩa là theo quyết định của Vua Công Bình, là Đức Giê-Hô-Va vạn quân. Trong ngày đó, không phải là ngày của loài người xác thịt, nhưng là một thời kỳ, một thời đại, một thời gian hoàn toàn thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời giao hết cả mọi quyền phép ở trên trời và dưới đất cho Đức Chúa Jêsus Christ và Đức Chúa Jêsus Christ đã ban cho các tôi tớ của Ngài, là những người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn từ trước khi sáng thế, để ban cho Đức Chúa Jêsus Christ và những người đó sẽ được đồng với Đức Chúa Jêsus Christ cai trị trong Nước Ngài.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã biết trước hậu quả của những người mang danh là thầy tế lễ và những tiên tri giả trong Y-sơ-ra-ên sẽ khiến cho dân Y-sơ-ra-ên và những người tin Chúa trong các dân trên đất này trở nên mù loà trước quyền phép của Tin-Lành Nước Đức Chúa Trời, nên qua tiên tri Ê-sai mà Đức Giê-hô-va đã phán cho các tôi tớ của Ngài phải giảng như thế nào, để những người vốn đã bị lừa dối bởi những giáo sư giả và tiên tri giả đó, sẽ được giải cứu ra khỏi những sự gian dối đó: **“Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Nầy, ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, là nền bền vững; ai tin sẽ chẳng gấp rút. Ta sẽ lấy sự chánh trực làm dây đo, sự công bình làm chuẩn mực; mưa đá sẽ hủy diệt nơi ẩn náu bằng sự nói dối, nước sẽ ngập chỗ nương náu. Bấy giờ ước các người kết với sự chết sẽ bị phế đi, ước các người giao cùng nơi âm phủ sẽ không đứng được. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, các người đều bị giày đạp. Mỗi lần tai nạn trải qua, sẽ bắt lấy các người, vì nó trải qua mọi buổi sớm mai, ngày và đêm; chỉ có sự kính sợ làm cho các người hiểu biết lời dạy ấy.”** (Ê-sai 28:16-19)

Trong Giao-ước Mới, các tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ rao giảng Tin-Lành theo nguyên tắc mà Đức Giê-Hô-Va đã phán dạy, đó là: **“Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ nầy, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt!”** (Ê-sai 28:13)

Bản King James version chép: ¹³ But the word^{H1697} of the LORD^{H3068} was unto them precept^{H6673} upon precept^{H6673}, precept^{H6673} upon precept^{H6673}; line^{H6957} upon line^{H6957}, line^{H6957} upon line^{H6957}; here^{H8033} a little^{H2191}, and there^{H8033} a little^{H2191}; that they might go^{H3212}, and fall^{H3782} backward^{H268}, and be broken^{H7665}, and snared^{H3369}, and taken^{H3920}.

Chữ **giềng mối** - precept^{H6673} chép trong câu 13 trên, đó là chữ 𐤓𐤕 - tsav, số 6637 ra từ chữ 𐤕𐤕 - tsavah, số 6680 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **để ra lệnh, mạng lệnh, bổn phận, trách nhiệm, nhiệm vụ, sự bổ nhiệm, sự chỉ định, sự uỷ nhiệm, sắc lệnh, lời tiên tri, châm ngôn, pháp lệnh, lời giáo huấn;**

Chữ **hàng** - line^{H6957} chép trong câu 13 trên, đó là chữ 𐤒𐤒 - qav, số 6957 ra từ chữ 𐤒𐤒𐤕 - qavah, số 6960 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **nguyên tắc, phép tắc, quy luật, tiêu chuẩn để đánh giá, thước đo độ thẳng, để kết lại với nhau, nối buộc thắt lại,**

Các mạng lệnh cùng các điều răn mà Đức Giê-Hô-Va đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se đều liên quan mật thiết với nhau và là nguyên tắc, là giềng mối, là tiêu chuẩn để qua đó mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dạy dỗ, gây dựng, cai trị, đoán xét tuyển dân của Ngài và qua các tiêu chuẩn đó mà Đức Giê-Hô-Va chọn cho Ngài những người xứng đáng với điều Ngài tìm kiếm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ.

Khi Đức Chúa Jêsus Christ khởi thi hành chức vụ trên đất này, Ngài đã gọi những người mà Đức Chúa Cha đã giao phó cho để làm môn đồ Ngài, Ngài đã phán với họ rằng: **Các người hãy theo ta, ta sẽ cho các người**

nên tay đánh lưới người. Nếu chúng ta nhìn vào công việc dùng lưới để đánh bắt cá, chúng ta sẽ thấy nguyên tắc mà Đức Giê-hô-va đã phán dạy các tôi tớ Ngài cách giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời đó được ứng nghiệm qua Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài, về việc Ngài sẽ khiến họ trở nên tay đánh lưới người.

Các tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ cũng phải thi hành rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời theo nguyên tắc của Đức Giê-hô-va, như Lời Chúa đã chép:

Ê-phê-sô 4:4-16: Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ. Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người. Vả, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. Ấy chính Ngài đã cho người nầy làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dỗ dành làm cho lầm lạc, mà day động và dời đổi theo chiều gió của đạo lạc, nhưng muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lẽ chân thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ. Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương.

Lời của Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên còn được gọi là **Vàng đá của các thời đại**, là **Đá góc nhà**, là **Đá góc quý báu**, là **nền bền vững** không bao giờ thay đổi.

Các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên được Đức Giê-hô-Va chỉ định từ trong chi phái Lê-vi, là một chi phái được Đức Giê-hô-Va biệt riêng từ giữa mười hai chi phái của Y-sơ-ra-ên, để những người đó giữ chức vụ hầu việc Đức Giê-hô-Va giữa dân Y-sơ-ra-ên (theo ý nghĩa của chữ **Lê-vi** - לֵוִי - **Leviy**, số 3878 trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là **“mượn, dính líu với, kết hiệp với, kết giao với”**) để qua chức vụ của những người Lê-vi đó mà dân Y-sơ-ra-ên được hiệp lại làm một với Đức Giê-hô-Va. Những người Lê-vi đó là bóng về chức vụ môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, mà Đức Giê-hô-Va đã chọn từ trước khi sáng thế, để qua chức vụ của những người đó mà Đức Giê-hô-Va (qua Đức Chúa Jêsus Christ) bày tỏ Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời cho những người sẽ được hưởng sự cứu chuộc của Ngài, mà Tin-Lành đó chính là Lời của Đức Chúa Trời.

1 Phi-e-rơ 2:1-10: Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian xảo, mọi thứ giả trá, lòng ghen ghét và sự nói hành, thì hãy ham thích sữa thiêng liêng của đạo, như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rồi linh hồn, nếu anh em đã ném biết Chúa là ngọt ngào. Hãy đến gần Ngài, là hòn đá sống, bị người ta loại ra, song được chọn và quý trước mặt Đức Chúa Trời, và anh em cũng như đá sống, được xây nên nhà thiêng liêng (*thuộc linh*), làm chức tế lễ thánh, dâng dâng của tế lễ thiêng liêng (*thuộc linh*), nhờ Đức Chúa Jêsus Christ mà đẹp ý Đức Chúa Trời. Vì trong Kinh Thánh có chép rằng: Nầy, ta đặt tại Si-ôn hòn đá góc nhà đã chọn lựa và quý báu; Ai tin đến đá ấy sẽ không bị xấu hổ. Vậy nên, cho anh em là kẻ đã tin, thì là đá quý; nhưng cho những kẻ không tin, thì Hòn đá mà bị thợ xây nhà loại ra, bèn trở nên đá góc nhà, là đá gây cho vấp vấp, là đá lớn làm cho sa ngã; họ bị vấp đá đó, vì không vâng phục Đạo, và điều ấy đã định sẵn cho họ rồi. Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; anh em ngày trước không phải là một dân, mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không được thương xót, mà bây giờ được thương xót.

Chữ **sữa thiêng liêng của đạo** - the sincere^{G97} milk^{G1051} of the word^{G3050} được chép trong câu 2 trên, nguyên văn của tiếng Hy-lạp là **sữa nguyên chất, (không pha tạp, không bị giả mạo) của Lời (đã được phán ra từ miệng của Đức Chúa Trời).**

Lời của Đức Chúa Trời được chính Đức Giê-hô-Va ví là **Vàng Đá**, vì dân Y-sơ-ra-ên dùng đá để làm vật liệu duy nhất để xây dựng nhà, xây dựng thành trì, đồn lũy, pháo đài cùng làm nơi ẩn náu trong các kỳ khó khăn, nên Đức Giê-hô-Va đã dùng những sự loài người hiểu biết được giá trị liên quan đến sự sống của mình và chính vua Đa-vít đã sử dụng ngôn ngữ để ngợi khen Danh Đức Giê-hô-Va và dùng chữ **Hòn Đá lớn** để nói về giá trị quan trọng của Lời Đức Chúa Trời đối với sự sống của dân Y-sơ-ra-ên.

Ê-sai 26:1-4: Trong ngày đó, tại xứ Giu-đa, người ta sẽ hát bài này: Chúng ta có thành bền vững! Chúa lấy sự cứu làm tường làm lũy! Hãy mở các cửa, cho dân công bình trung tín vào đó! Người nào để trí mình nương dựa nơi Ngài, thì Ngài sẽ gìn giữ người trong sự bình yên trọn vẹn, vì người nhờ cậy Ngài. Hãy nhờ cậy Đức Giê-hô-va đời đời, vì Đức Giê-hô-va, chính Đức Giê-hô-va, là vàng đá của các thời đại!

2 Sa-mu-ên 22:1-51: Khi Đức Giê-hô-va đã giải cứu Đa-vít khỏi tay các thù nghịch và khỏi tay Sau-lơ, thì người hát các lời này mà ngợi khen Đức Giê-hô-va, rằng: Đức Giê-hô-va là hòn đá và đồn lũy tôi, Đấng giải cứu tôi. Đức Chúa Trời tôi là hòn đá tôi, nơi tôi sẽ nương náu mình, là thuẫn đỡ tôi, sừng cứu chuộc tôi, ngọn tháp cao và nơi nương dựa của tôi; Hỡi Đấng che chở tôi! áy Ngài giải cứu tôi khỏi sự hung bạo. Tôi sẽ kêu cầu cùng Đức Giê-hô-va, là Đấng đáng khen ngợi; Thì tôi sẽ được giải cứu khỏi các thù nghịch tôi. Các lượn sóng của sự chết đã phủ bao tôi, lụt gian ác chảy cuộn làm cho tôi sợ hãi; Những dây của địa ngục đã vắn tôi, lưới sự chết có hãm bắt tôi. Trong cơn hoạn nạn tôi cầu khẩn Đức Giê-hô-va, Tôi kêu la cùng Đức Chúa Trời tôi. Ở nơi đền Ngài nghe tiếng tôi, tiếng kêu cầu của tôi thấu đến tai Ngài. Bấy giờ, đất động và rung, nền các tầng trời cũng lay chuyển, nó rung động, vì Ngài nổi giận. Khói bay ra từ lỗ mũi Ngài, và từ miệng Ngài phát ra ngọn lửa hực. Ngài khiến than hồng đỏ phun ra, làm nghiêng lệch các tầng trời, và ngự xuống, dưới chân Ngài có vùng đen kịt. Ngài cưỡi một chê-ru-bin và bay; Ngài hiện ra trên cánh của gió. Ngài bủa sự tối tăm, những vùng nước, những mây đen mịt, chung quanh mình như một cái trại. Từ sự rực rỡ ở trước mặt Ngài, những than hực chiếu sáng ra. Đức Giê-hô-va sấm sét trên các tầng trời, Đấng Chí cao làm cho tiếng Ngài vang rân. Ngài bắn tên, làm cho quân thù tôi tản lạc, phát chớp nhoáng, khiến chúng nó lạc đường. Bởi lời hăm he của Đức Giê-hô-va, bởi gió xẹt ra khỏi lỗ mũi Ngài, đáy biển bèn lộ ra, nền thế gian bị bày tỏ. Từ trên cao, Ngài giơ tay nắm tôi, rút tôi ra khỏi nước sâu. Ngài giải cứu tôi khỏi kẻ thù nghịch cường bạo, khỏi kẻ ghét tôi, vì chúng nó mạnh hơn tôi. Trong ngày hoạn nạn chúng nó đến xông vào tôi; Nhưng Đức Giê-hô-va nâng đỡ tôi. Ngài đem tôi ra nơi rộng rãi, giải cứu tôi, vì Ngài ưa thích tôi. Đức Giê-hô-va đã thưởng tôi tùy sự công bình tôi, báo tôi theo sự thanh sạch của tay tôi. Vì tôi có giữ theo các đường lối của Đức Giê-hô-va, không làm ác xây bỏ Đức Chúa Trời tôi. Vì các mạng lệnh của Ngài đều ở trước mặt tôi, tôi chẳng lìa xa các luật lệ Ngài. Tôi cũng ở trọn vẹn với Ngài, và giữ lấy mình khỏi sự gian ác. Vì vậy, Đức Giê-hô-va đã báo tôi tùy sự công bình tôi, thưởng tôi theo sự tinh sạch tôi trước mặt Ngài. Kẻ hay thương xót, Chúa sẽ thương xót lại; Đối cùng kẻ trọn vẹn, Chúa sẽ tỏ mình trọn vẹn lại. Đối cùng kẻ tinh sạch, Chúa sẽ tỏ mình tinh sạch lại; Còn đối cùng kẻ trái nghịch, Chúa sẽ tỏ mình khó chịu (*unsavoury*) lại. Vì Chúa cứu dân bị khốn khổ; Nhưng mắt Chúa coi chừng kẻ kiêu căng đáng làm chúng nó bị hạ xuống. Đức Giê-hô-va ôi! thật Ngài là ngọn đèn tôi, và Đức Giê-hô-va sẽ chiếu sáng sự tối tăm tôi. Nhờ Ngài tôi sẽ xông ngang qua đạo binh, cậy Đức Chúa Trời tôi, tôi vượt khỏi tường thành. Còn Đức Chúa Trời, các đường của Ngài vốn là trọn vẹn, Lời của Đức Giê-hô-va là tinh tường. Ngài là cái thuẫn cho mọi người nương náu mình nơi Ngài. Vậy, trừ ra Đức Giê-hô-va ai là Đức Chúa Trời? Ai là hòn đá lớn, nếu không phải là Đức Chúa Trời chúng ta? Đức Chúa Trời là đồn lũy vững chắc của tôi, Ngài dắt người trọn vẹn vào đường chánh đáng. Ngài làm cho chân tôi lẹ như chân nai cái, và để tôi đứng trên các nơi cao của tôi. Ngài tập tay tôi chiến trận, đến đổi cánh tay tôi giương nổi cung đồng. Chúa đã ban sự cứu chuộc cho tôi làm cái khiên, và sự hiền từ Chúa đã làm cho tôi nên sang trọng. Chúa mở rộng đường dưới bước tôi, và chân tôi không xiêu tó. Tôi đuổi theo kẻ thù nghịch tôi, và hủy diệt nó, chỉ trở về sau khi đã tận diệt chúng nó. Tôi trừ tiết, đâm lủng chúng nó, không thể dậy lại được; Chúng nó sa ngã dưới chân tôi. Vì Chúa đã thất lưỡng tôi bằng sức mạnh để chiến trận, và khiến kẻ dấy nghịch cùng tôi xếp rệp dưới tôi. Chúa cũng khiến kẻ thù nghịch xây lưng cùng tôi, hầu cho tôi diệt những kẻ ghét tôi. Chúng nó trông ngóng, nhưng chẳng ai cứu cho; Chúng nó kêu cùng Đức Giê-hô-va, song Ngài không đáp lại. Bấy giờ tôi đập giập chúng nó khác nào bụi dưới đất; Chà nát, giày đạp chúng nó giống như bùn ngoài đường. Chúa đã giải cứu tôi khỏi sự tranh giành của dân sự tôi, gìn giữ tôi để làm đầu các nước; Một dân tộc tôi không quen biết sẽ phục sự tôi. Các

người ngoại quốc sẽ phục dưới tôi; Vừa nghe nói về tôi, chúng nó đều vâng theo tôi. Các người ngoại quốc sẽ tàn mọt, đi ra khỏi chỗ ẩn mình cách run sợ. Đức Giê-hô-va hằng sống; đáng ngợi khen hòn đá lớn tôi! Nguyên Đức Chúa Trời, là hòn đá của sự cứu chuộc tôi, được tôn cao! Tức là Đức Chúa Trời báo thù cho tôi, khiến các dân tộc quy phục tôi. Ngài giải cứu tôi khỏi kẻ thù nghịch; Thật Chúa nâng tôi lên cao hơn kẻ dấy nghịch cùng tôi, và cứu tôi khỏi người hung bạo. Vì vậy, Đức Giê-hô-va ôi! Tôi sẽ khen ngợi Ngài tại giữa các dân, và ca tụng danh của Ngài. Đức Giê-hô-va ban cho vua của Ngài sự giải cứu lớn lao, và làm ơn cho đáng chịu xúc dầu của Ngài, tức là cho Đa-vít và cho dòng dõi người, đến đời đời.

Bản King James version chép câu 47 trên như sau: ⁴⁷The LORD^{H3068} liveth^{H2416}; and blessed^{H1288} be my rock^{H6697}; and exalted^{H7311} be the God^{H430} of the rock^{H6697} of my salvation^{H3468}.

Các chữ hòn đá lớn - rock^{H6697} chép trong các câu trên, đó là chữ צור - tsuwr, số 6697 ra từ chữ צור - tsuwr, số 6696 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Vàng đá rất lớn, vách đá, sức mạnh, sự bền vững, sự sắc bén, sự vĩ đại, sự to lớn, sự phi thường*;

Lời Chúa đã chép rõ rằng: Đức Chúa Trời, là hòn đá của sự cứu chuộc tôi - the God^{H430} of the rock^{H6697} of my salvation^{H3468}.

Chữ sự cứu chuộc - salvation^{H3468} đó là chữ ישועה - yesha, số 3468 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự giải cứu, sự giải phóng, sự giải thoát, sự bảo vệ, sự nuôi dưỡng, sự làm cho được thịnh vượng, sự làm cho được thành công, sự làm cho được chiến thắng*;

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán bất kỳ một Lời nào, một mạng lệnh nào cho loài người, thì các Lời đó luôn luôn là Tin-Lành, kể cả khi Đức Giê-hô-va nóng giận mà quở trách, thậm chí Ngài đe dọa sẽ giáng tai vạ cho ai đó hay cho một dân nào, thì điều đó cũng là Tin-Lành cho người đó, cho dân đó, vì nếu như người đó, hay dân đó được nghe tiếng phán của Ngài mà run sợ, ăn năn tội lỗi mình và hết lòng trở lại cùng Ngài, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ đổi ý về sự Ngài đã toan giáng tai họa trên người đó hay trên dân đó, như Lời Chúa đã chép:

Giê-rê-mi 3:12-25: **Hãy đi, xây về phía bắc, rao lên những lời này: Đức Giê-hô-va phán: Hỡi Y-sơ-ra-ên bội nghịch; hãy trở về! Ta sẽ không lấy nét mặt giận nhìn ngươi đâu, vì ta hay thương xót; ta chẳng ngậm giận đời đời, Đức Giê-hô-va phán vậy. Chớ ngươi phải nhận lỗi mình: ngươi đã phạm tội nghịch cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi; ngươi đã chạy khắp mọi ngả nơi các thần khác ở dưới mỗi cây xanh, mà không vâng theo tiếng ta, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Hỡi con cái bội nghịch, hãy trở về; vì ta là chồng ngươi. Trong vòng các ngươi, ta sẽ lựa mỗi thành một người, mỗi họ hai người, mà đem đến Si-ôn. Ta sẽ ban các kẻ chăn giữ vừa lòng ta cho các ngươi, các kẻ ấy sẽ lấy sự sáng suốt khôn ngoan mà chăn nuôi các ngươi. Đức Giê-hô-va phán: Trong những ngày đó, khi các ngươi sanh sản thêm nhiều ra trong đất, thì người ta sẽ không nói đến hòm giao ước của Đức Giê-hô-va nữa! Người ta sẽ không còn tưởng đến, không còn nhớ đến, không còn tiếc đến, và không làm một cái khác. Trong thời đó người ta sẽ gọi Giê-ru-sa-lem là ngôi của Đức Giê-hô-va, và hết thảy các nước đều nhóm về Giê-ru-sa-lem, về danh Đức Giê-hô-va; mà không bước theo sự cứng cỏi của lòng ác mình nữa. Trong những ngày đó nhà Giu-đa sẽ đồng đi với nhà Y-sơ-ra-ên, hai đảng cùng nhau từ đất phương bắc trở về trong đất mà ta đã ban cho tổ phụ các ngươi làm sản nghiệp. Ta từng phán rằng: Ta sẽ đặt ngươi giữa vòng các con cái, ta sẽ cho ngươi một đất tốt, cơ nghiệp quý giá của cơ binh các nước là đường nào! Ta từng phán: Người sẽ gọi ta bằng Cha tôi! và chớ xây lại mà không theo ta. Nhưng hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, thật như một người đàn bà lìa chồng mình cách quý quyết thể nào, thì các ngươi cũng quý quyết với ta thể ấy, Đức Giê-hô-va phán vậy. Có tiếng nghe ra trên các gò trọi: ấy là tiếng con cháu Y-sơ-ra-ên khóc lóc cầu khẩn, vì chúng nó đã đi trong đường quanh queo; đã quên Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình. Hỡi con cái bội nghịch, hãy trở lại! Ta sẽ chữa sự bội nghịch cho. Các ngươi nói rằng: Này, chúng tôi về cùng Ngài, vì Ngài là Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi. Thật đợi sự cứu nơi các gò là vô ích, tiếng ồn ào trên các núi là hư không; thật, sự cứu rỗi của Y-sơ-ra-ên là ở trong Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi. Từ lúc chúng tôi còn trẻ nhỏ, vật xấu hổ đã nuốt hết công việc của tổ phụ chúng tôi, bấy chiêm, bấy bò, con trai, con gái chúng nó. Chúng tôi phải nằm trong sự xấu hổ mình, và lấy điều sỉ nhục đắp cho mình! Vì chúng tôi cùng tổ phụ chúng tôi đã phạm tội nghịch cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi; từ khi còn trẻ cho đến ngày nay; chúng tôi không vâng theo tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi.**

Thành Ni-ni-ve là một ví dụ về sự Đức Giê-hô-Va thay đổi ý về sự giáng tai vạ, khi người ta hạ mình xuống trước mạng lệnh của Đức Giê-hô-va và ăn năn tội lỗi mình.

Giô-na 3:1-10: Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-na lần thứ hai mà rằng: Người khá chờ dậy! Hãy đi đến thành lớn Ni-ni-ve, và rao cho nó lời ta đã dạy cho người. Vậy Giô-na chờ dậy và đi đến Ni-ni-ve, theo lệnh của Đức Giê-hô-va. Vả, Ni-ni-ve là một thành rất lớn, đi mất ba ngày đường. Giô-na khởi đầu vào trong thành đi một ngày, thì rao giảng và nói rằng: Còn bốn mươi ngày nữa, Ni-ni-ve sẽ bị đổ xuống! Dân thành Ni-ni-ve tin Đức Chúa Trời. Họ rao ra sự kiêng ăn và mặc bao gai, từ những người rất lớn trong đám họ cho đến những kẻ rất nhỏ. Tin ấy đồn đến vua Ni-ni-ve, vua đứng dậy khỏi ngai, lột áo bào mình ra, quần bao gai và ngồi trong tro. Đoạn vua truyền lệnh nầy ra trong thành Ni-ni-ve, như là lời dụ của vua cùng của các kẻ tôn trưởng: Không luận người ta hay thú vật, không luận bầy bò hay bầy chiên, đều chớ nếm chi hết. Không được để cho nó ăn, cũng không uống nước; nhưng người ta và thú vật đều phải quần bao gai. Mọi người khá ra sức kêu cùng Đức Chúa Trời; phải, ai nấy khá bỏ đường lối xấu mình và việc hung dữ của tay mình. Ai biết rằng hoặc Đức Chúa Trời sẽ không xây lại và ăn năn, xây khởi cơn nóng giận mình, hầu cho chúng ta khỏi chết, hay sao? Bấy giờ Đức Chúa Trời thấy việc họ làm đều đã xây bỏ đường lối xấu của mình; Đức Chúa Trời bèn ăn năn sự họa mà Ngài đã phán sẽ làm cho họ, và Ngài không làm sự đó.

Lời Đức Chúa Trời là Tin-Lành cho hết thảy loài người, dù là dân tộc nào, khi đã được nghe mạng lệnh của Đức Giê-hô-Va phán với mình, thì Lời của Đức Chúa Trời luôn là Tin-Lành, miễn là dân tộc đó tin cậy, vâng phục và tuân theo các mạng lệnh của Đức Giê-hô-Va.

Ê-sai 55:1-13: Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá. Sao các người trả tiền để mua đồ không phải là bánh? Sao các người đem công lao mình đổi lấy vật chẳng làm cho no? Hãy chăm chỉ nghe Ta, hãy ăn của ngon, và cho linh hồn các người vui thích trong của béo. Hãy nghiêng tai, và đến cùng Ta; hãy nghe Ta, thì linh hồn các người được sống. Ta sẽ lập với các người một giao ước đời đời, tức là sự nhân từ chắc thật đã hứa cùng Đa-vít. Nầy, Ta đã lập người lên làm chứng kiến cho các nước, làm quan trưởng và quan tướng cho muôn dân. Nầy, người sẽ kêu gọi nước mà người chưa hề biết, và nước chưa hề biết người sẽ chạy đến cùng người, vì cơ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã làm vinh hiển người. Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần! Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha thứ dồi dào. Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuận đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống rỗng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gộc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng ví dụ về mưa và tuyết, là công việc do Ngài tạo nên và duy trì công việc đó để cung cấp màu mỡ cho đất, nuôi dưỡng, duy trì sự sống cho muôn vật sống trên đất này, để kêu gọi loài người hãy tiếp nhận hết thảy các mạng lệnh của Ngài trong sự hiểu biết giá trị thật của Luật pháp, vì chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ làm trọn phần công việc phục hồi sự sống và phục hồi quyền kế tự cho loài người được làm con của Đức Chúa Trời.

Đất mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán đây là bóng về thân thể xác thịt của loài người, vốn bởi bụi đất mà được tạo nên và thân thể xác thịt của loài người đã mòn mỏi bởi sự rửa sả của Luật pháp, là sự rửa sả đã đến bởi tội lỗi của A-đam và sự rửa sả đó chỉ có thể được cất đi khi loài người hết lòng trở lại với Đức Chúa Trời thông qua việc tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo hết thảy các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, hầu cho tâm linh của người ta được cứu chuộc ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết. Bấy giờ, nhờ sự hiểu biết Lễ thật (là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống) mà thân thể xác thịt của người ta được chuộc ra khỏi

sự rửa sả của Luật pháp, còn tâm linh của người ấy sẽ được sự sống lại, tức là được phục hồi thân phận thật của mình, là con của Đức Chúa Trời.

Giăng 8:31-32: Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin Ngài, rằng: Nếu các người hằng ở trong đạo ta, thì thật là môn đồ ta; các người sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các người.

Lời của Đức Chúa Trời là Tin-Lành cho loài người, cả về thuộc thể và thuộc linh, nhưng loài người phải hiểu đúng và hiểu cách trọn vẹn về ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, thì bấy giờ loài người mới hưởng được quyền phép có trong Lời của Đức Chúa Trời, để phục hồi lại thân phận của mình, cùng được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua Luật pháp của Ngài, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tạo nên muôn vật, duy trì sự sống cho muôn vật và nâng đỡ muôn vật.

Thi-Thiên 33:6-9: Các tầng trời được làm nên bởi lời Đức Giê-hô-va, cả cơ binh trời bởi hơi thở của miệng Ngài mà có. Ngài thấu các nước biển lại thành như đồng, và trừ những nước sâu trong chỗ chứa. Khắp thiên hạ khá kính sợ Đức Giê-hô-va; Các dân thế gian hãy kinh khủng Ngài. Vì Ngài phán, thì việc liền có; Ngài biểu, thì vật bèn đứng vững bền.

Hê-bơ-rơ 1:1-12: Đồi xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, rồi đến những ngày sau rốt nầy, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kế tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian; Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bốn thể Ngài, lấy lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật; sau khi Con làm xong sự sạch tội, bèn ngồi bên hữu Đấng tôn nghiêm ở trong nơi rất cao, vậy được hưởng danh cao hơn danh thiên sứ bao nhiêu, thì trở nên cao trọng hơn thiên sứ bấy nhiêu. Vả, Đức Chúa Trời há có bao giờ phán cùng thiên sứ nào rằng: Người là Con ta, Ngày nay ta đã sanh người? Lại há có khi nào phán: Ta sẽ làm Cha người, Người sẽ làm Con ta? Còn khi Ngài đưa Con đầu lòng mình vào thế gian, thì phán rằng: Mọi thiên sứ của Đức Chúa Trời phải thờ lạy Con. Nói về thiên sứ thì Ngài phán rằng: Đức Chúa Trời làm cho thiên sứ Ngài như gió, và tôi tớ Ngài như ngọn lửa. Nhưng nói về Con thì lại phán rằng: Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia, quyền bính của nước Chúa là quyền bính ngay thẳng. Chúa ưa điều công bình, ghét điều gian ác; Cho nên, hỡi Chúa, Đức Chúa Trời của Chúa lấy dầu vui mừng xúc cho, khiến Chúa trở nên hơn kẻ đồng loại mình. Lại có phán: Hỡi Chúa, ban đầu trước hết Chúa đã dựng nên đất, và các tầng trời cũng là công việc của tay Chúa. Trời đất sẽ hư đi, nhưng Chúa hằng có; Trời đất sẽ cũ đi như cái áo; Ngài sẽ cuốn nó lại như cái áo choàng, rồi trời đất sẽ biến đổi, nhưng Chúa vẫn y nguyên, các năm của Chúa không hề cùng.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người quyền sử dụng Lời của Ngài để phục hồi sự sống mình cùng phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời, thông qua việc loài người tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh của Ngài và sự ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai (1444B.C.) đó chính là Đức Giê-Hô-Va đã ban Tin-Lành cho loài người.

Lê-vi ký 18:1-5: Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se rằng: Hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Các người chớ làm theo những điều người ta làm hoặc tại xứ Ê-díp-tô, là nơi các người đã kiều ngụ, hoặc tại xứ Ca-na-an, là xứ ta dẫn các người đi đến: chớ đi theo thói tục họ. Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặt nơi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Bản King James version chép: ¹And the LORD^{H3068} spake^{H1696} unto Moses^{H4872}, saying^{H559}, ²Speak^{H1696} unto the children^{H1121} of Israel^{H3478}, and say^{H559} unto them, I am the LORD^{H3068} your God^{H430}. ³After the doings^{H4639} of the land^{H776} of Egypt^{H4714}, wherein^{H834} ye dwelt^{H3427}, shall ye not do^{H6213}: and after the doings^{H4639} of the land^{H776} of Canaan^{H3667}, whither^{H834-H8033} I bring^{H935} you, shall ye not do^{H6213}: neither^{H3808} shall ye walk^{H3212} in their ordinances^{H2708}. Ye shall do^{H2708} my judgments^{H6213}, and keep^{H8104} mine ordinances^{H2708}, to walk^{H3212} therein: I am the LORD^{H3068} your God^{H430}. ⁵Ye shall therefore keep^{H8104} my statutes^{H2708}, and my judgments^{H4941}: which^{H834} if a man^{H120} do^{H6213}, he shall live^{H2425} in them: I am the LORD^{H3068}.

Có nghĩa là: Đức Giê-Hô-Va đã phán với Môi-se rằng, hãy truyền lại cho con cháu của Y-sơ-ra-ên và tỏ cho họ biết rằng: Ta là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời của các người. Các người chớ làm theo những điều người ta đã làm tại xứ Ê-díp-tô là nơi các người đã kiều ngụ, các người cũng chớ làm những sự đó trong xứ Ca-na-

an, là nơi Ta sẽ đem các người vào đó, chớ có noi theo các thói tục của dân ấy. Các người hãy tuân theo các mạng lệnh của Ta và giữ gìn luật pháp của Ta, đừng noi theo. Ta là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời của các người. Vậy, các người hãy vâng giữ Luật pháp và các mạng lệnh của Ta: Nếu người nào làm theo, thì người đó sẽ được sống theo các điều luật đó: Ta là Đức Giê-Hô-Va.

Trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai (1444 B.C.), Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã bắt trời và đất làm chứng cho công việc này và như vậy, các thế lực trên trời, là các thiên sứ thánh của Đức Giê-Hô-Va, là các thần có sức mạnh sẽ bảo vệ những người nào vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh mà Đức Giê-Hô-Va đã phán. Còn quyền lực của ma quỷ, là kẻ hành động trên đất này, là quyền lực phải theo dõi và tố cáo những người nào vi phạm luật pháp ở trước mặt Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời. Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã xưng Danh Ngài là Đức Giê-Hô-Va, ấy là Ngài phán rằng, Ngài hằng sống thì Luật pháp mà Đức Giê-Hô-Va đã thiết lập đó cũng sẽ hằng còn với Ngài. Tâm linh của hết thảy những người nào đã được nghe tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va thì các tâm linh đó phải nhận biết trách nhiệm của mình, là phải cai trị xác thịt mình, bắt phải vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh đó và như vậy, sự sống lại và sự sống đời đời của mỗi tâm linh sẽ hoàn toàn tùy thuộc vào chính tâm linh đó, như Đức Giê-Hô-Va đã phán rằng: **which^{H834} if a man^{H120} do^{H6213}, he shall live^{H2425} in them: I am the LORD^{H3068}.** **Nếu người nào làm theo, thì người đó sẽ được sống theo các điều luật đó: Ta là Đức Giê-Hô-Va. (Câu 5)**

Ê-xê-chi-ên 18:4 & 20: Nầy, mọi linh hồn đều thuộc về ta; linh hồn của cha cũng như linh hồn của con, đều thuộc về ta; linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết... Linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết. Con sẽ không mang sự gian ác của cha và cha không mang sự gian ác của con. Sự công bình của người công bình sẽ được kể cho mình, sự dữ của kẻ dữ sẽ chất trên mình.

Mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với hết thảy dân Y-sơ-ra-ên có mặt tại chân núi Si-nai trong ngày đó (1444 B.C.), là công bình và từng chấm từng nét trong luật pháp đó đều là Tin-Lành đối với tâm linh của họ, không có điều nào là huyền bí hay là bị che giấu cả, thảy đều rõ ràng và dễ hiểu.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã nhiều lần nhắc Danh Ngài là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời của họ, điều đó có nghĩa là Đức Giê-Hô-Va luôn hiện hữu trong hết thảy mọi hoàn cảnh, mọi thời gian và Ngài biết rõ hết thảy mọi sự trong lòng, trong trí của mọi người, cũng như muôn vật chung quanh loài người và Ngài sẽ phán xét cũng như ban phước và giải cứu bất kỳ người nào, theo sự công bình của luật pháp mà Ngài đã ban cho họ.

Để dân Y-sơ-ra-ên vào được xứ Ca-na-an, là xứ mà Đức Giê-Hô-Va đã hứa ban cho Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Môi-se phải dựng một đền tạm cho Ngài, mà đền tạm đó là bóng về thân thể trọn vẹn của những người được chọn làm đồng dôi thánh, cho một nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời. Mặc dù trong văn tự của Giao-ước cũ không hề nói rằng đền tạm đó là bóng về một thân thể trọn vẹn của đồng dôi thánh, là dân thuộc về Đức Chúa Trời, nhưng nếu các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên yêu mến luật pháp của Đức Giê-Hô-Va và biết nhờ cậy Thần của Đức Giê-Hô-Va, mà cầu hỏi Ngài, thì chắc họ sẽ được Thần của Đức Giê-Hô-Va tỏ cho họ biết ý nghĩa của đền tạm cùng mọi vật được đặt ở trong đền tạm đó, nhưng các thầy tế lễ của dân Y-sơ-ra-ên đã không hề cầu hỏi Đức Giê-Hô-Va. Trong thời kỳ sau rốt này cũng vậy, người ta cũng không cầu hỏi Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, để nhận biết những sự mầu nhiệm này, dù Kinh-Thánh phần Tân-ước có chép Lời phán dạy của Đức Chúa Jêsus Christ và Lời cầu nguyện của Ngài với Đức Chúa Cha, cùng những điều kiện mà những người tin Chúa phải đạt được, thì họ mới nhận được những sự tỏ ra của Ngài.

Giăng 14:21: Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta.

Giăng 15:7: Ví bằng các người cứ ở trong ta, và những lời ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó.

Giăng 16:24: Đến bây giờ, các người chưa từng nhân danh ta mà cầu xin điều chi hết. Hãy cầu xin đi, các người sẽ được, hầu cho sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Tại vườn Ghết-sê-ma-nê, trước khi bị người ta bắt, Đức Chúa Jêsus đã cầu xin với Đức Chúa Cha về những sự Ngài muốn các môn đồ của Ngài sẽ nhận được những sự tỏ ra từ Đức Chúa Cha, là những sự đã được giấu kín từ các đời thượng cổ, mà ngoài Đức Chúa Cha và Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời ra, chưa từng tiết lộ cho loài người.

Giăng 17:17-26: Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con

trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy. Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đặt thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như chúng ta vẫn là một: Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương họ cũng như Cha đã yêu thương Con. Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, và Cha đã yêu Con trước khi sáng thế. Hỡi Cha công bình, thế gian chẳng từng nhận biết Cha; song Con đã nhận biết Cha, và những kẻ này nhận rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã tỏ danh Cha ra cho họ, Con lại sẽ tỏ ra nữa, để cho tình yêu thương của Cha dùng yêu thương Con ở trong họ, và chính mình Con cũng ở trong họ nữa.

Lời cầu nguyện của Đức Chúa Jêsus Christ dâng lên Đức Chúa Cha, nhưng trong sự mưu luận, Đức Chúa Jêsus đã để cho sứ đồ Giăng được nghe và chép lại các lời này, để truyền lại cho những người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định từ trước khi sáng thế, để đến kỳ đã định, những người đó sẽ thông qua Đức Thánh-Linh mà được nghe, được biết và hiểu được, chứ không phải hết thảy những người nào đọc đến thì sẽ được hiểu.

Lời của Đức Chúa Trời là Tin-Lành, nhưng không phải cho thế gian, mà là cho những người có đức tin vào Danh Đức Giê-Hô-Va và Lời Đức Chúa Trời và điều kiện đó là sự công bình của Đức Chúa Trời.

Mặc dù rất nhiều tin Chúa nhận biết Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng công bình, nhưng không phải hết thảy những người đó sẽ hiểu được sự công bình của Đức Giê-Hô-Va đối với những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời, cũng như rất nhiều người tin Chúa biết hai chữ **Tin-Lành** là tình yêu thương của Đức Chúa Trời đối với loài người, nhưng không phải hết thảy những người đó sẽ định nghĩa được chân giá trị của Tin-Lành và không phải hết thảy những người nói mình tin Đức Chúa Jêsus Christ và tin Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, thì sẽ nhận được giá cứu chuộc cho linh hồn mình! Những người đó không nhận được những sự đó, vì họ không hiểu biết sự công bình của Đức Chúa Trời và họ không có đức tin đến Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus đã phán dạy các môn đồ của Ngài.

Trong bài trước (**Bài 2- Lễ thật Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời**) chúng ta đã học: **Ai là người sẽ nhận được Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời?** Chúng ta biết rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng công bình, chẳng tây vị ai bao giờ, nên ngay cả những người mà Đức Giê-Hô-Va đã định từ trước khi sáng thế, thì những người đó cũng phải trải qua mọi sự thử thách mà hết thảy mọi người tin Chúa đều sẽ phải trải qua và chỉ những người nào thật lòng kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến Luật pháp của Ngài, thì tâm linh những người ấy mới nhận biết được Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, mà tiêu chuẩn để nhận biết một người kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, chính là sự sống của tâm linh người ấy sẽ tỏ ra những sự có ở trong người ấy. Khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác (mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cấm ăn), thì ngay lập tức ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi A-đam đã không còn sáng nữa, nên Đức Giê-Hô-Va đã không thấy A-đam, đó là vì A-đam đã thiếu mất sự vinh hiển của Đức Giê-Hô-Va.

Cũng một nguyên tắc đó, nếu người nào kính sợ Đức Giê-Hô-Va và yêu mến Luật pháp của Ngài, thì chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời ở trong người ấy sẽ thắp sáng ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi người ấy và sự sáng đó chính là sự vinh hiển của Đức Giê-Hô-Va, là sự vinh hiển mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định ban cho loài người ngay từ lúc ban đầu, như Lời Chúa đã chép:

Sáng thế ký 1:26: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất.

Bản King James version chép: ²⁶And God^{H430} said^{H559}, Let us make^{H6213} man^{H120} in our image^{H6754}, after our likeness^{H1823}: and let them have dominion^{H7287} over the fish^{H1710} of the sea^{H3220}, and over the fowl^{H5775} of the air^{H8064}, and over the cattle^{H929}, and over all^{H3605} the earth^{H776}, and over every^{H3605} creeping^{H7431} thing that creepeth^{H7430} upon the earth^{H776}.

Có nghĩa là: **Chúng ta hãy làm nên loài người trong hình ảnh của chúng ta, sau khi đã trở nên giống như chúng ta, hãy ban cho họ quyền cai trị trên tất cả các loài cá của biển cùng trên tất cả các loài vật có cánh hay bay trong khoảng không, và trên tất cả các loài thú vật và trên khắp cả trái đất, cùng trên tất cả các loài**

vật bò sát hay bò trên mặt đất.

Lời Đức Chúa Trời đã chép xuống trong Kinh-Thánh, hầu cho muôn dân đều có thể đọc được và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không hạn chế loài người về sự ao ước của mình trước mọi sự đã được chép trong Kinh-Thánh, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tìm kiếm từ giữa loài người một dòng dõi thánh, là dòng dõi kính sợ Ngài và yêu mến Luật pháp của Ngài. Có rất nhiều người đã được đọc Kinh-Thánh và rất nhiều người ao ước được làm con của Đức Chúa Trời, nhưng phần nhiều người trong số đó đã không đạt được tiêu chuẩn như Lời Chúa đã chép. Họ đã không trở nên giống như ảnh tượng của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép, vì người ta đã không thể hiểu được làm thế nào để có thể trở nên giống như Ngài, ấy là vì họ không yêu mến Lời của Đức Chúa Trời, dù họ đã đọc nhiều lần. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không hề giấu tiêu chuẩn đó, nhưng chính Ngài đã ban quyền phép để giúp cho người ta có thể trở nên giống Ngài, mà quyền phép đó chính là Lời của Đức Chúa Trời, là Tin-Lành cho hết thảy những ai muốn được làm con của Đức Chúa Trời. Dân Y-sơ-ra-ên là dân trước hết trong muôn dân sống trên đất này, nhận được con đường dẫn họ đến được với tiêu chuẩn trở nên một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, là dân thuộc về Đức Chúa Trời, nhưng họ đã không chọn tiêu chuẩn đó cho linh hồn mình.

Rô-ma 8:28-32: Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con nầy được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển. Đã vậy thì chúng ta sẽ nói làm sao? Nếu Đức Chúa Trời vừa giúp chúng ta, thì còn ai nghịch với chúng ta? Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta sao?

Chữ hình bóng - the image^{G1504} chép trong câu 29 trên, đó là chữ Εἰκών - eikon, số 1504 ra từ chữ Εἶκω - eiko, số 1503 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sự giống hệt như, sự tiêu biểu cho, sự đại diện cho, sự giống nhau,*

Chữ con cả - the firstborn^{G4416} chép trong câu 29 trên, đó là chữ πρωτοτόκος - prototokos, số 4416 ra từ chữ πρωτός - protos, số 4413 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sanh ra trước nhất, sanh ra đầu tiên; trước nhất, cao nhất, tốt nhất, trên hết, đứng đầu, lỗi lạc nhất về thời gian, về sự bắt đầu, về chất lượng, chủ yếu, chính, cơ bản;*

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: **“Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha. Ví bằng các ngươi biết ta, thì cũng biết Cha ta; và từ bây giờ các ngươi biết và đã thấy Ngài. Phi-líp thưa rằng: Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, thì đủ rồi. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hỡi Phi-líp, ta ở cùng các ngươi đã lâu thay, mà ngươi chưa biết ta! Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha. Sao ngươi lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi?”** (Giăng 14:6-9)

Làm thế nào để chúng ta được trở nên giống như Đấng Christ, khi mà hết thảy mọi người chúng ta không có một ai được sống với Đấng Christ, như khi Ngài còn mang thân thể xác thịt như thân thể xác thịt của loài người chúng ta, lúc Ngài đang sống cùng với các môn đồ của Ngài trong thời gian Ngài thi hành chức vụ trên đất này tại thành Giê-ru-sa-lem?

Ê-phê-sô 4:1-13: **Vậy, tôi là kẻ tù trong Chúa, khuyên anh em phải ăn ở một cách xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi anh em, phải khiêm nhường đến điều, mềm mại đến điều, phải nhịn nhục, lấy lòng thương yêu mà chiều nhau, dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Thánh Linh. Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ. Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người. Vả, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. Ấy chính Ngài đã cho người nầy làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều**

hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tạo nên muôn vật và trong muôn vật đó có loài người chúng ta, không phải là thân thể xác thịt bằng bụi đất, mà là tâm linh, còn được gọi là người bề trong của chúng ta. Chính tội lỗi của A-đam đã khiến cho hết thảy loài người (ra từ A-đam) thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Tin-Lành cho hết thảy tâm linh nào được sanh ra trong thân thể xác thịt bằng bụi đất này, mà vẫn còn nhớ và nhận biết Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Cha và muốn được trở về làm con của Ngài, hầu cho nhờ quyền phép của Tin-Lành đó mà tâm linh những người đó được phục hồi thân phận mình, là con của Đức Chúa Trời. Hết thảy những người đó đều phải nhận biết trách nhiệm của mình, là phải tiếp nhận Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, phải vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, vì mọi điều đó đều thuộc về Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, để loài người sẽ nhờ quyền phép của Tin-Lành đó mà được trở nên người mới, theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời.

Ê-phê-sô 4:17-24: **Vậy, nầy là điều tôi nói và điều tôi nhân danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô uế. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lột người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dõ dằn, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật.**

Lời Chúa trong sách Rô-ma đoạn 8 có chép rằng: **Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con nầy được làm Con cả ở giữa nhiều anh em;** (câu 28 & 29)

Sự biết trước đây không nói về sự ấn định cho một tạo vật nào trong loài người, nhưng là một nguyên tắc về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ hoàn thành điều Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định, khi có một tạo vật nào nắm giữ được, đáp ứng được, đạt được tiêu chuẩn đã định đó, thì quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến cho tạo vật đó nhận được điều Đức Giê-Hô-Va đã định cho, như Đức Giê-Hô-Va đã phán về nguyên tắc của Lời đã khỏi miệng Ngài, để đơm nhuần đất đai (trong Ê-sai 55:9-13) vậy, không có sự tây vị, nghĩa là mưa và tuyết đã được ban cho từ trên trời, ấy là để ban cho đất, nhưng nếu đất nào không tiếp nhận nước mưa hay tuyết đó, thì đất đó sẽ không nhận được nước của cơn mưa hay là tuyết đó. Cũng vậy, Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời đã được ban cho loài người, nhưng không phải hễ là người thì sẽ nhận được Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời. Sự biết trước của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với các tạo vật của Ngài cũng không có sự tây vị, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng công bình trong mọi công việc của Ngài.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa chép gì về quyền tự do của loài người đối với Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, cùng trách nhiệm của mọi người tin Chúa đối với Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời.

Hê-bơ-rơ 4:1-16: **Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kẻo trong chúng ta có ai bị trừ ra chẳng. Vì tin lành nầy đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Nầy là lời thề ta đã lập trong cơn thanh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta! Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế. Vì luận về ngày thứ bảy, có chép rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các công việc Ngài. Lại một chỗ khác có chép rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta. Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và vì những kẻ nghe tin lành ấy trước nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, nên về sau lâu lắm, trong một thư của Đa-vít, Chúa lại định một ngày nữa gọi là “Ngày nay”, như trên kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng. Vả, nếu Giô-suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn nói về một ngày khác nữa. Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời. Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc**

của Ngài vậy. Vậy, chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gương hai lưỡi, thấu vào đến đối chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chẳng có vật nào được giấu kín trước mặt Chúa, nhưng thấy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thưa lại, ấy vậy, vì chúng ta có thấy tế lễ thượng phẩm lớn đã trải qua các tầng trời, tức là Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền giữ đạo chúng ta đã nhận tin. Vì chúng ta không có thấy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngôi ƠN PHƯỚC, hầu cho được thương xót và tìm được ƠN để giúp chúng ta trong thì giờ có cần dùng.

Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời không phải là danh từ như người ta tưởng, vì Lời của Đức Chúa Trời luôn hành động theo ý muốn của Đức Chúa Trời, là Đấng đã phán các Lời đó ra khỏi miệng Ngài, đều là Thần Linh và sự sống, hằng còn với Đức Chúa Trời và hoàn thành công việc theo ý của Đức Chúa Trời vậy.

Rô-ma 1:1-32: Phao-lô, tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, được gọi làm sứ đồ, để riêng ra giảng Tin Lành Đức Chúa Trời, là Tin Lành xưa kia Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri Ngài mà hứa trong Kinh Thánh, về Con Ngài, theo xác thịt thì bởi dòng dõi vua Đa-vít sanh ra, theo thần linh của thánh đức, thì bởi sự sống lại của Ngài từ trong kẻ chết, được tỏ ra là Con Đức Chúa Trời có quyền phép, tức là Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta, nhờ Ngài chúng ta đã nhận lãnh ân điển và chức sứ đồ, để đem mọi dân ngoại đến sự vâng phục của đức tin, vì danh Ngài, trong các dân ấy anh em cũng đã được gọi bởi Đức Chúa Jêsus Christ; gửi cho hết thầy những người yêu dấu của Đức Chúa Trời tại thành Rô-ma, được gọi làm thánh đồ. Nguyên cho anh em được ân điển và sự bình an từ nơi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ! Trước hết, tôi nhờ Đức Chúa Jêsus Christ, vì hết thầy anh em mà tạ ơn Đức Chúa Trời tôi về đức tin anh em đã đồn khắp cả thế gian. Vì Đức Chúa Trời mà tôi lấy tâm thần hầu việc, bởi sự giảng Tin Lành của Con Ngài, làm chứng cho tôi rằng tôi nhắc đến anh em không thôi trong mọi khi tôi cầu nguyện, thường xin Đức Chúa Trời, bởi ý muốn Ngài, sau lại có thể gặp dịp tiện đi đến nơi anh em. Thật vậy, tôi rất mong mỗi đến thăm anh em, dâng thông đồng sự ban cho thuộc linh cùng anh em, hầu cho anh em được vững vàng, tức là tôi ở giữa anh em, để chúng ta cùng nhau giục lòng mạnh mẽ bởi đức tin chung của chúng ta, nghĩa là của anh em và của tôi. Vả, hỡi anh em, tôi chẳng muốn anh em không biết rằng đã ghe phen tôi toan đi thăm anh em, dâng hái trái trong anh em cũng như trong dân ngoại khác; song về sự đó tôi bị ngăn trở cho đến bây giờ. Tôi mắc nợ cả người Gô-réc lẫn người dã man, cả người thông thái lẫn người ngu dốt. Ấy vậy, hề thuộc về tôi, thì tôi cũng sẵn lòng rao Tin Lành cho anh em, là người ở thành Rô-ma. Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trước là người Giu-đa, sau là người Gô-réc; vì trong Tin Lành này có bày tỏ sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi đức tin mà được, lại dẫn đến đức tin nữa, như có chép rằng: Người công bình sẽ sống bởi đức tin. Vả, cơn giận của Đức Chúa Trời từ trên trời tỏ ra nghịch cùng mọi sự không tin kính và mọi sự không công bình của những người dùng sự không công bình mà bắt hiếp lẽ thật. Vì điều chi có thể biết được về Đức Chúa Trời thì đã trình bày ra cho họ, Đức Chúa Trời đã tỏ điều đó cho họ rồi, bởi những sự trọn lành của Ngài mắt không thấy được, tức là quyền phép đời đời và bền tánh Ngài, thì từ buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi người ta xem xét công việc của Ngài. Cho nên họ không thể chữa mình được, vì họ đều biết Đức Chúa Trời, mà không làm sáng danh Ngài là Đức Chúa Trời, và không tạ ơn Ngài nữa; song cứ lầm lạc trong lý tưởng hư không, và lòng ngu dốt đầy những sự tối tăm. Họ tự xưng mình là khôn ngoan, mà trở nên điên dại; họ đã đổi vinh hiển của Đức Chúa Trời không hề hư nát lấy hình tượng của loài người hay hư nát, hoặc của điêu, thú, côn trùng. Cho nên Đức Chúa Trời đã phó họ sa vào sự ô uế theo lòng ham muốn mình, đến nỗi tự làm nhục thân thể mình nữa, vì họ đã đổi lẽ thật Đức Chúa Trời lấy sự dối trá, kính thờ và hầu việc loài chịu dựng nên thế cho Đấng dựng nên, là Đấng đáng khen ngợi đời đời! A-men. Ấy vì cố đó mà Đức Chúa Trời đã phó họ cho sự tình dục xấu hổ; vì trong vòng họ, những người đàn bà đã đổi cách dùng tự nhiên ra cách khác nghịch với tánh tự nhiên. Những người đàn ông cũng vậy, bỏ cách dùng tự nhiên của người đàn bà mà hun dốt tình dục người này với kẻ kia, đàn ông cùng đàn ông phạm sự xấu hổ, và chính mình họ phải chịu báo ứng xứng với điều lầm lỗi của mình. Tại họ không lo nhìn biết Đức Chúa Trời, nên Đức Chúa Trời đã phó họ theo lòng hư xấu, đặng phạm những sự chẳng xứng đáng. Họ đầy dẫy mọi sự không

công bình, độc ác, tham lam, hung dữ; chan chứa những điều ghen ghét, giết người, cãi lầy, dối trá, giận dữ; hay mách, gièm chê, chẳng tin kính, xấu xược, kiêu ngạo, khoe khoang, khôn khéo về sự làm dữ, không vâng lời cha mẹ; đại dốt, trái lời giao ước, không có tình nghĩa tự nhiên, không có lòng thương xót. Dầu họ biết mạng lệnh Đức Chúa Trời tỏ ra những người phạm các tội đường ấy là đáng chết, thế mà chẳng những họ tự làm thôi đâu, lại còn ứng thuận cho kẻ khác phạm các điều ấy nữa.

Bản King James version chép câu 16 trên như sau: ¹⁶For I am not ashamed^{G1870} of the gospel^{G2098} of Christ^{G5547}: for it is the power^{G1411} of God^{G2316} unto salvation^{G4991} to every^{G3956} one that believeth^{G4100}; to the Jew^{G2453} first^{G4412}, and also^{G2532} to the Greek^{G1672}.

Chữ **quyền phép** - the power^{G1411} chép trong câu 16 trên, đó là chữ ΔΥΝΑΜΙΣ - **dunamis**, số 1411 ra từ chữ ΔΥΝΑΜΑΙ - **dunamai**, số 1410 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sức mạnh kỳ diệu, khả năng phi thường, khả năng siêu nhiên, công việc siêu nhiên*;

Chữ mà bản dịch tiếng Việt chép là **để cứu** - unto salvation^{G4991} chép trong câu 16 trên, đó là chữ ΣΩΤΗΡΙΑ - **soteria**, số 4991 ra từ chữ ΣΩΤΗΡ - **soter**, số 4990 và chữ ΣΩΖΩ - **sozo**, số 4982 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sự giải cứu, sự giải phóng, sự giải thoát, sự chữa lành, sự bảo vệ, sự duy trì, sự làm cho được vững mạnh*;

Chữ **tin** - believeth^{G4100} chép trong câu 16 trên, đó là chữ ΠΙΣΤΕΥΩ - **pisteuo**, số 4100, ra từ chữ ΠΙΣΤΙΣ - **pistis**, số 4102 và chữ ΠΕΙΘΩ - **peitho**, số 3982 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sự tin tưởng, sự tin cậy, sự tin cách thuyết phục, sự đồng ý với, sự giao phó cho, sự uỷ thác cho, sự trung thành với, làm bạn với, vâng phục, tuân theo*.

Tin-Lành là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu chuộc những người nào tin đến Tin-Lành (Lời Đức Chúa Trời), nhưng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời sẽ không tự hành động, không tự tỏ ra quyền phép cho bất kỳ một người nào, hay là cho một vật nào, hoặc tài sản, hoặc cơ nghiệp của người ta, cũng như hạt giống sẽ không tự rời khỏi chiếc bình đã chứa đựng nó, để tự gieo mình vào trong đất rồi mọc lên vậy.

Về mặt nguyên tắc, là nền tảng của sự cứu chuộc loài người đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời làm xong từ buổi sáng thế, như Lời Chúa có chép rằng:

Sáng thế ký 2:2: Ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời làm xong các công việc Ngài đã làm, và ngày thứ bảy, Ngài nghỉ các công việc Ngài đã làm.

Chữ **làm xong** - ended^{H3615} chép trong câu 2 trên, đó là chữ קָלַח - **kalah**, số 3615 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đã hoàn thành, đã làm xong, đã đạt tới mục đích, đã quyết định, đã xác định rõ, đã định đoạt, đã thoả mãn, đã kết thúc*;

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng, đã tạo nên thiên đàng cùng muôn vật trên thiên đàng bằng Lời của Ngài, trước khi Ngài tạo nên khoảng không trên trời cùng muôn vật trong khoảng không đó. Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời có kế hoạch tìm một dòng dõi thánh thì Ngài đã tạo nên một môi trường biệt riêng cho kế hoạch này ở bên ngoài thiên đàng và trong sáu ngày của cuộc sáng thế, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên mọi sự trong quyền phép cùng sự khôn ngoan và sự mưu luận không thể dò được của Ngài. Đến ngày thứ bảy của cuộc sáng thế này, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời nghỉ các công việc mà Ngài đã làm, vì Ngài đã làm xong rồi, điều đó có nghĩa các Lời đã được phán ra khỏi miệng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đều là thần linh và sự sống, sẽ tiếp tục hoàn thành mọi sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giao phó cho. Trong Nước Thiên đàng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không có khái niệm về thời gian như Đức Chúa Trời đã lập cho loài người (vì cơ thể xác thịt của loài người), vì thế cho nên để có thể hưởng được quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, nghĩa là được hưởng quyền phép của Tin-Lành Nước Đức Chúa Trời, thì người tin Chúa phải có đức tin, tức là **sự tin đến Đức Chúa Trời** (Mác 11:22) mà chữ **tin** - believeth^{G4100} đó là chữ ΠΙΣΤΕΥΩ - **pisteuo**, số 4100, ra từ chữ ΠΙΣΤΙΣ - **pistis**, số 4102 và chữ ΠΕΙΘΩ - **peitho**, số 3982 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sự tin tưởng, sự tin cậy, sự tin cách thuyết phục, sự đồng ý với, sự giao phó cho, sự uỷ thác cho, sự trung thành với, sự làm bạn với, sự vâng phục, sự tuân theo*.

Người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình trước sự cứu chuộc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, đó là tâm linh của người ấy phải luôn sẵn sàng tiếp nhận mọi sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ tỏ ra qua Luật pháp văn tự của Ngài, như mặt trời sẽ mọc và sẽ lặn theo thời gian mà Đức Chúa Trời đã định cho nó để soi sáng đất vậy.

Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời sẽ không tỏ ra hết thấy những sự có trong mình cho bất kỳ một người nào trong một thời gian, nhưng trong sự mưu luận và trong sự biết trước mà Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, sẽ tỏ ra cho những người thuộc về Ngài theo kế hoạch đã định của Ngài.

Vì Tin-Lành là của Nước Đức Chúa Trời, nên những người tin Chúa phải nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lẽ thật để được sự sống lại, bấy giờ Đức Thánh-Linh sẽ phục hồi lại các khả năng nhìn, khả năng nghe, khả năng nhận biết của tâm linh người ấy, cho được thấy và hiểu được những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời, chứ không phải như người ta đã nghĩ rằng, khi rao giảng Lời Đức Chúa Trời trong văn tự, ấy là người ta đã rao giảng Tin-Lành!

Người đầu tiên rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời chính là Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng không phải là ngay khi Chúa Jêsus đã trưởng thành trong thân thể xác thịt như một thanh niên, thì Ngài đã có thể giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, mà chính Đức Chúa Jêsus đã phải vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Cha, cho đến khi Ngài được Đức Chúa Cha gọi Ngài làm công việc mà Đức Chúa Cha đã giao phó cho. Chính Đức Chúa Jêsus đã vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Cha, để làm chứng về mẫu mực của dòng dõi thánh, là dân của Đức Chúa Trời, phải vâng theo tiếng phán của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và làm theo sự chỉ định của Ngài.

Đức Chúa Jêsus đã đến sông Giô-đanh để chịu Giăng báp-tít làm báp tem theo sự công bình của Đức Chúa Trời, bấy giờ Ngài mới nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh và chính Chúa Jêsus phải chịu thử thách nơi đồng vắng bốn mươi ngày bốn mươi đêm kiêng ăn và chỉ đến khi Ngài đã vượt qua những sự thử thách đó rồi, bấy giờ Ngài mới nhận được sự xức dầu để thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 3:13-17 & Ma-thi-ơ 4:1-11: **Khi ấy, Đức Chúa Jêsus từ xứ Ga-li-lê đến cùng Giăng (báp-tít) tại sông Giô-đanh, đặng chịu người làm phép báp-tem. Song Giăng (báp-tít) từ chối mà rằng: Chính tôi cần phải chịu Ngài làm phép báp-tem, mà Ngài lại trở đến cùng tôi sao! Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Bấy giờ cứ làm đi, vì chúng ta nên làm cho trọn mọi việc công bình như vậy. Giăng (báp-tít) bèn vâng lời Ngài. Vừa khi chịu phép báp-tem rồi, Đức Chúa Jêsus ra khỏi nước; bỗng chốc các tầng trời mở ra, Ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự xuống như chim bồ câu, đậu trên Ngài. Tức thì có tiếng từ trên trời phán rằng: Này là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đàng. Bấy giờ, Đức Thánh Linh đưa Đức Chúa Jêsus đến nơi đồng vắng, đặng chịu ma quỷ cám dỗ. Ngài đã kiêng ăn bốn mươi ngày bốn mươi đêm rồi, sau thì đói. Quỷ cám dỗ đến gần Ngài, mà nói rằng: Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi. Đức Chúa Jêsus đáp: Có lời chép rằng: Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời. Ma quỷ bèn đem Ngài vào nơi thành thánh, đặt Ngài trên nóc đền thờ, và nói rằng: Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy gieo mình xuống đi; vì có lời chép rằng: Chúa sẽ truyền các thiên sứ gìn giữ ngươi, thì các đấng ấy sẽ nâng ngươi trong tay, kéo chân ngươi vấp nhằm đá chẳng. Đức Chúa Jêsus phán: Cũng có lời chép rằng: Người đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời ngươi. Ma quỷ lại đem Ngài lên trên núi rất cao, chỉ cho Ngài các nước thế gian, cùng sự vinh hiển các nước ấy; mà nói rằng: Ví bằng ngươi sấp mình trước mặt ta mà thờ lạy, thì ta sẽ cho ngươi hết thấy mọi sự này. Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng nó rằng: Hỡi quỷ Sa-tan, ngươi hãy lui ra! Vì có lời chép rằng: Người phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời ngươi, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi. Ma quỷ bèn bỏ đi; liền có thiên sứ đến gần mà hầu việc Ngài.**

Lu-ca 4:16-21: **Đức Chúa Jêsus đến thành Na-xa-rét, là nơi dưỡng dục Ngài. Theo thói quen, nhằm ngày Sa-bát, Ngài vào nhà hội, đứng dậy và đọc. Có người trao sách tiên tri Ê-sai cho Ngài, Ngài giở ra, gặp chỗ có chép rằng: Thần của Chúa ngự trên ta: Vì Ngài đã xức dầu cho ta đặng truyền Tin Lành cho kẻ nghèo; Ngài đã sai ta để rao cho kẻ bị cầm được tha, kẻ mù được sáng, kẻ bị hà hiếp được tự do; Và để đồn ra năm lành của Chúa. Đoạn, Ngài xếp sách, trả lại cho kẻ giúp việc, rồi ngồi xuống; mọi người trong nhà hội đều chăm chỉ ngó Ngài. Ngài bèn phán rằng: Hôm nay đã được ứng nghiệm lời Kinh Thánh mà các người mới vừa nghe đó.**

Tại sao Chúa Jêsus, là Con một của Đức Chúa Trời, lại phải vâng giữ các mạng lệnh và các điều răn của Đức Chúa Cha, cùng vâng theo sự công bình của Đức Chúa Cha, thì Ngài mới được thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời?

Trong thực tế, Đức Chúa Jêsus với Đức Chúa Cha là một và chính Ngài là Đấng tạo nên muôn vật theo ý muốn của Đức Chúa Cha và quyền phép của Ngài cũng là quyền phép của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, nhưng

do các thầy tế lễ và các thầy thông giáo trong dân Y-sơ-ra-ên đã khiến cho Luật pháp của Đức Chúa Trời trở nên sự nói dối nên dân Y-sơ-ra-ên đã lìa bỏ Lời Đức Chúa Trời và trở nên tội mọi cho tội lỗi. Để cứu chuộc dân Y-sơ-ra-ên cũng như cứu chuộc loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, nên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sai Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để làm chứng cho Lễ thật, tức là làm chứng cho muôn dân trên đất này, trong đó có dân Y-sơ-ra-ên biết Lời Đức Chúa Trời là Tin-Lành, là quyền phép để cứu chuộc hết thảy những ai tin vào Lời Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus đã mang lấy thân thể xác thịt như thân thể xác thịt của loài người và Ngài lấy hình tợ để thực hành chức vụ làm chứng này bằng chính sự sống của mình, thông qua việc Ngài vâng giữ và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Cha. Đức Chúa Jêsus đã phán dạy các môn đồ của Ngài biết chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ gìn giữ sự sống của Ngài, cũng như sự sống của hết thảy những ai sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ - Con một Đức Chúa Trời, cũng có nghĩa là tin vào quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, là Lời không bao giờ qua đi, thì người đó sẽ nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà thắng được mọi sự cám dỗ của ma quỷ và chiến thắng sự chết.

Giăng 14:15-21: Nếu các người yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng ta ở trong Cha ta; các người ở trong ta, và ta ở trong các người. Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta.

Giăng 15:10: Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài.

Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời không chỉ dành cho Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ ở trên đất này, mà Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời còn được gọi là Tin-Lành đời đời nữa, như Kinh-Thánh có chép rằng: “Tôi nhìn xem, thấy Chiên Con đứng trên núi Si-ôn, và với Ngài có mười bốn vạn bốn ngàn người đều có danh Chiên Con và danh Cha Chiên Con ghi trên trán mình. Tôi nghe một tiếng từ trên trời xuống, y như tiếng nhiều nước, và như tiếng sấm lớn; tiếng mà tôi nghe đó như tiếng đàn cầm mà người đánh đàn gảy vậy: chúng hát một bài ca mới trước ngai, trước bốn con sanh vật và các trưởng lão. Không ai học được bài ca đó, họa chẳng chỉ có mười bốn vạn bốn ngàn người đã được chuộc khỏi đất mà thôi. Những kẻ ấy chưa bị ô uế với đàn bà, vì còn trinh khiết. Chiên Con đi đâu, những kẻ nầy theo đó. Những kẻ đó đã được chuộc từ trong loài người, để làm trái đầu mùa cho Đức Chúa Trời và Chiên Con; trong miệng chúng chẳng có lời nói dối nào hết, cũng không có dấu vết gì. Điều ấy đoạn, tôi thấy một vị thiên sứ khác bay giữa trời, có Tin Lành đời đời, đăng rao truyền cho dân cư trên đất, cho mọi nước, mọi chi phái, mọi tiếng, và mọi dân tộc.” (Khải huyền 14:1-6)

VĂN CHÂU

Hết bài 3 - Còn tiếp.